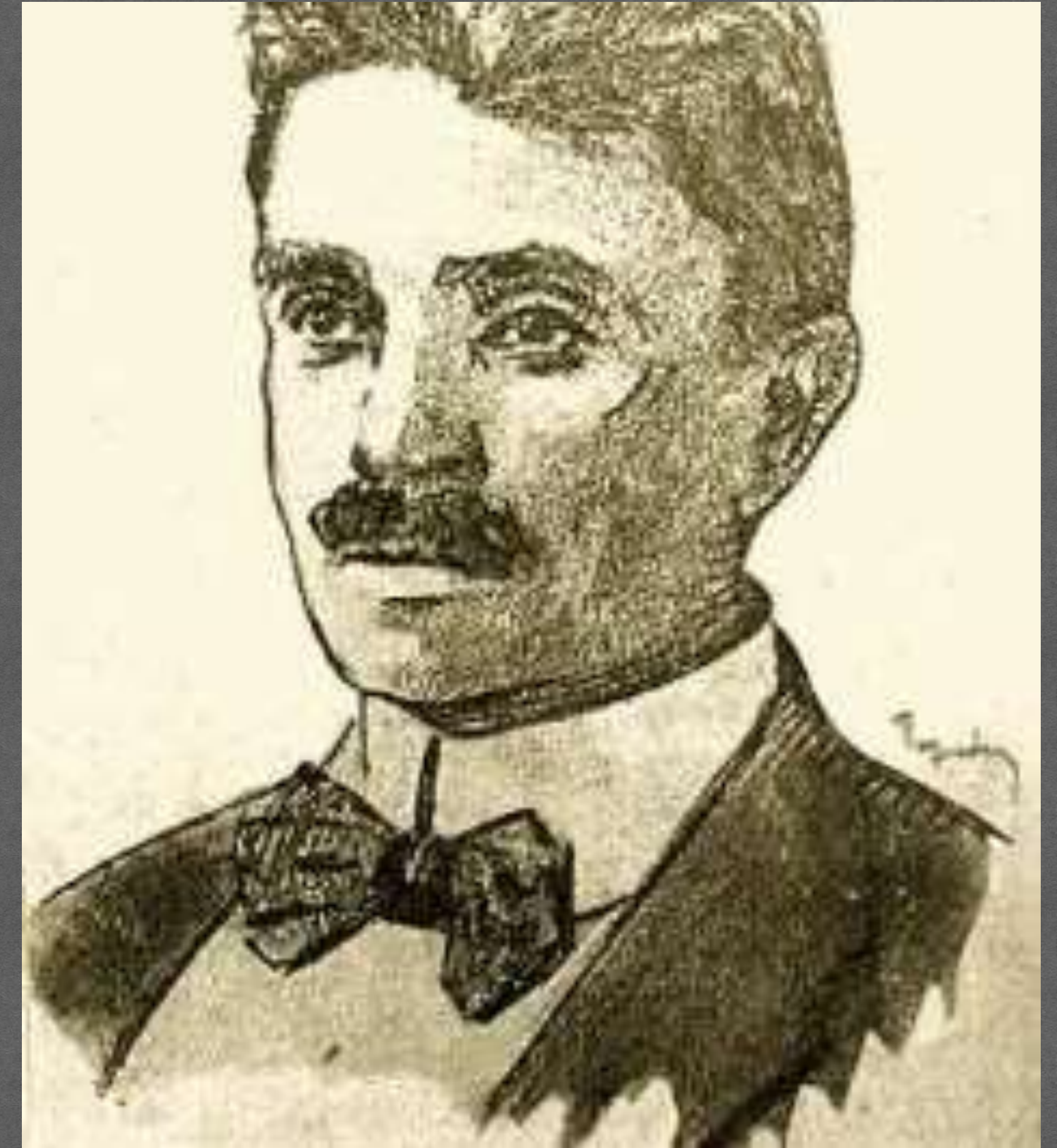

Ακομα?

- 2023 project
- Β΄1
- Αριάδνη Ιερωνυμακη
- Γιάννης Βαροτσης
- Ελινα Μιχαλα

2. Κωνσταντίνος Θεοτόκης, *Ακόμα;*

Το λιτρουβιό¹ άλεθε. Δυο φωτιές μαύρες εφέγγαν αδύνατα στην καπνούρα που ανάδινε η σια². Το λιθάρι έτριζε, η ζιφταριά³ εσούρωνε λάδι. Τρεις από τους συντρόφους εδουλεύαν, δύο άλλοι εκοιμόνταν κατά γης απάνου στα λίστα⁴. Είταν μεσάνυχτα και κρύο.

Η πόρτα άνοιξε. Ένας κυνηγός εμπήκε με τα σκυλιά του, άντρας ώς σαράντα χρονώ, μεγάλος με αντρίκια αλλά ήμερηγ όψη, και που εφορούσε φέσι και σεγγούνι⁵ και πλατοβράκι. Εφαινότουν ταραγμένος.

«Καλή σπέρα Θεοδόση» του είπαν «εβάρεσες κουνάδια⁶;»

«Καλή σπέρα» αποκρίθηκε «πού είναι ο Κούρκουπος;»

«Αυτού πέρα κοιμάται» έκαμε ένας από τους δουλευτάδες, άντρας μεσόκοπος και πού είταν, καθώς λέγουν, του λιτρουβιού ο караβοκύρης. Κ' επρόσθεσε.

«Κούρκουπε, ξύπνα. Ο ξάδερφος σου».

Αλλά ο Κούρκουπος δεν ξυπνούσε: είχε βαρύν ύπνο· και ο Θεοδόσης επήγε σιμά του και τον εσκούντησε με το πόδι.

«Τι είναι;» έκαμε μισοκοιμισμένος. «Τώρα, τώρα επλάγιασα. Ήρθε κιόλας το αλλαγί⁷ μου;»

«Ξύπνα· η γυναίκα σου σε θέλει· είμουν για κουνάδια και την είδα.»

Ο Κούρκουπος εσηκώθηκε αμέσως ανήσυχος.

Εμφάνιση → Είτουν νέος ώς εικοσιπέντε χρονώ· όμορφος όχι· μα το ανάβλεμμά του έδειχνε πολλή καλοσύνη. Κι αυτός είτουν χωριάτικα ντυμένος *εργασία* λιγδερός από τα λάδια, και με κορμί μαζωμένο λίγο από την άκοπη εργασία.

Οι δυο άντρες εβγήκαν αντάμα. Το χωριό εκοιμότουν. Η αστροφεγγιά εφώτιζε το δρόμο. Κάπου κάπου σκύλος τους αλυκτούσε.

«Τι τρέχει;» ερώτησε ο Κούρκουπος σκιασμένος.

Ο άλλος δεν απολογήθη. Σιωπηλά εφτάσαν βιαστικοί στη γειτονιά τους. Ο Κούρκουπος έτρεξε στο σπίτι του, αλλά εβρήκε την πόρτα μανταλωμένη απ' όξω.

«Πού είναι;» ερώτησε ντροπιασμένος. → *αρκιζε να ελα ακριβώς με την*

«Πέρα στους Έρμονες» του απάντησεν ο Θεοδόσης· και χωρίς άλλο λόγο εκίνησε προς τον κατήφορο. Ο άλλος ακολούθησε· κρύος ίδρος επερίχυνε τα μέλη του· οι πλάτες του επαγώναν· είχε χάσει την ομιλιά του.

Εκατεβήκαν στο στενό μονοπάτι προς τη θάλασσα. Ο τόπος είτουν έρημος. Τα βουνά ορθωμένα, ανακατωμένα και απόγκρεμα, εφαινόταν την ώρα εκείνη μαύρα· το νερό του τράφου έβραζε με τις πέτρες. Στο τρίστρατο του φουρκισμένου εσταθήκαν κ' εκρυφτήκαν πίσω από ένα βράχο. Ο Κούρκουπος εκάθισε, γιατί τα γόνατα του ετρέμαν, ο άλλος τον κοίταξε ζητώντας να μαντέψει την όψη του στο σκοτάδι. Ανάμειναν κι αφοκραζόνταν· *είχε φωνάξει για το κανάλι η γυναίκα το*

Οι φτερωτές των μύλων εγύριζαν άκοπα κ' εφτάναν στ' αυτιά τους τα τραγούδια των μυλωνάδων, μαζί με τη βοή του νερού και με τα λαλήματα τα πρώτα του κοκόρου.

Ξάφνης οι σκύλοι εμούγκρισαν, αλλά ο Θεοδόσης τους ησύχασε μ' ένα νόημα κ' εμουρμούρισε: — «Να την. Πάρε.» Και του έβαλε το καριοφύλι στο χέρι. *→ ήταν σιγυρός για την και από*

Ένας ίσκιος τους επλησίαζε ανεβαίνοντας το ρόβολο⁸. Μηχανικά ο Κούρκουπος επήρε το ντουφέκι και εσήκωσε το λύκο. Τα μάτια του είταν καρφωμένα απάνου στον άνθρωπο, που τώρα εδιάβαινε βιαστικά σιμά τους. Οι σκύλοι δεν εσάλεψαν. Κι ο Κούρκουπος αναστέναξε βαθιά κ' είπε αλαφρωμένος ποθώνοντας⁹ το όπλο.

«Είναι άντρας;»

«Είναι αντρίκια ντυμένη· οι σκύλοι την εγνώρισαν. Χτύπα».

Δεν υπάκουσε, γιατί δεν ήθελε να πιστέψει. →

«Είναι αντρίκια ντυμένη» του ματάειπε ανυπόμονα. «Την είδα να κατεβαίνει».

Και με τα λόγια τούτα του απόσβησε κάθε ελπίδα. Ο Κούρκουπος εκατάλαβε μέσα του, πως μελλάμενο του είταν να γένει φονιάς· και η σκέψη τούτη είταν τρομερή τόσο για τον καλόν άνθρωπο που ενικούσε και την οργή και τη θλίψη του.

Εκείνη ωστόσο εμάκραινε κ' είτουν έτοιμη να πάρει το γύρισμα του δρόμου.

«Τι προσμένεις; Μας έφυγε. Αυτή είναι». Του 'πε με βραχνή φωνή ο Θεοδόσης. «Μας εντροπιάσατε». Κ' έκαμε να του αρπάξει το ντουφέκι.

«Εσύ δε θα τη σκοτώσεις!» Κ' εφώναξε αποφασισμένος:

«Γυναίκα, στάσου· ειδημή...»

Μα εκείνη εβάρθη να τρέχει όσο εδύνότουν, και μια στιγμή την έχασαν από μπρος τους.

«Είδες, είδες; φεύγει η άτιμη» είπε ο Θεοδόσης.

Κ' εριχτήκαν με μιας κ' οι δύο κατόπι της, και οι σκύλοι την εκυνήγησαν αλυκτώντας.

Αφού επροσπέρασαν το γύρισμα την είδαν πάλι σιμά τους. Κι ο Κούρκουπος οργισμένος τώρα της εφώναξε: «Στάσου, στάσου». Ενώ ο άλλος του 'λεγε.

«Τράβα της· τέλειωνε».

Μα ο Κούρκουπος δεν άκουε τίποτις· ήθελε τώρα να μάθει τη ντροπή του από το στόμα της· και, χωρίς να σταθούν, την εξάτρεξε ολόγυρα και την επρόφτασε τέλος προς τα έμπα του χωριού, και την άδραξε από τα μαλλιά και την έβαλε κάτω.

Εκείνη έριξε ψιλή φωνή.

«Όχι εδώ» του 'πε ο Θεοδόσης· «θα ξυπνήσει ο κόσμος. Δος μου το ντουφέκι να μη βρεθεί στα χέρια σου».

Και ο Κούρκουπος υπάκουσε· του απάφησε το όπλο· και εσήκωσε την τρομαγμένη γυναίκα στα δυο χέρια και την έσυρε στο σπίτι.

Άνοιξε η ίδια, γιατί είχε τα κλειδιά, με κρύα καρδιά· και το αντρόγυνο εμπήκαν μέσα μοναχοί τους. Αυτός έκλεισε με βιά την πόρτα.

Έμειναν για μια στιγμή χωρίς φως, κ' εφοβήθηκαν κ' οι δυο τους. Καθώς όμως είτουν μαθημένη έβαλε προσανάμματα στη σια που εκρουφόκαιε στην ογνήστρα¹⁰ και με μιας έλαμψε το σπίτι.

Το πρόσωπο του Κούρκουπου είταν συγνεφισμένο· βλέποντάς τον ελίγωσεν η γυναίκα κ' εκάθισε χάρου.

Έφαινότουν μικρή στ' αντρίκια φορέματα που μολογούσαν το έγκλημά της· και κοιτάζοντάς

τον επαραπήρε ή χολή, τα φρένα του εσκοτιστήκαν, μια στιγμή ακόμα εσιώπασε, κ' ύστερα βαθύ ανασασμό της είπε:

«Τέτοια ώρα, αντρίκια ντυμένη, στους Έρμονες. Σκύλα πού είσουν;»

Εκείνη λόγο. Τότες επήρε τη μεγάλην απόφαση. Ανατρίχιασε· εξέταζε με το μάτι όλο το σπίτι ώντας· και του παρουσιάστη στην όψη ένας κόπιδας¹¹ που τον άδραξε αμέσως. Εβρέθη σιμά και της έλεγε φοβερίζοντας.

«Πού είσουν; πού είσουν;»

Κι όσο εκείνη από τρομάρα κ' έλεγχος¹² δεν αποκρενότουν, τόσο η χολή του επέρσευε, το την ετυραγνούσε· κ' εκατάλαβε η άτυχη πως είταν τώρα το τέλος της.

«Έλεος, έλεος» είπε· «αμαρτωλή είμαι· μα είμαι έγκυα· δικό σου είναι το παιδί, μα το θεό!»

Εμεινε ο Κούρκουπος· εγίνη κίτρινος· ο λόγος της τον εξαρμάτωνε¹³.

Η σια είχε πέσει, εκείνη έκλαιγε θερμά· όξω εξημέρωνε.

Κι ο Θεοδόσης πού'χε παραμονέψει εκτύπησε μ' ορμή βαριά την πόρτα· κ' είπε: «Ακόμα; μα;»

Ζαι σαν απάντηση ακουστήκαν φωνές από μέσα.

«Έλεος, έλεος, το παιδί σου. Απάνθρωπε, με σκότωσες!» και δυνατά όσο εδυνότουν: — «Βο-α, βοήθεια!... Α!»

Ύστερα άκρα σιωπή.

Ότες όμως ανοιχτήκαν τ' άλλα σπίτια, κ' εβγήκαν οι γειτόνοι άντυτοι, ανταριασμένοι, κ' ακτήκαν μπρος στου Κούρκουπου το σπίτι, άντρες, παιδιά, ρωτώντας τί τρέχει· κι αφοκρα-αν το πνιμένο ρουχαλητό που έβγαине τώρα από μέσα.

Ο Θεοδόσης τους αποκρίθηκε: — «Την εσκότωσε».

1) : Ποια είναι η ιστορία του κειμένου.

Το θέμα του κειμένου του Κωνσταντίνου Θεοτόκη 'ακομα', είναι η δολοφονία μιας γυναίκας από τον σύζυγο της. Εκείνη έχοντας δείξει ύποπτα σημάδια απάτης προς τον σύζυγο της και εκείνος έχοντας επηρεαστεί αρνητικά από τον ξάδερφο του είναι η αφορμή του θανάτου της. Επίσης στο τέλος του κειμένου αποκαλύπτεται ότι εκείνη ήταν έγκυος με το παιδί που αυτός δολοφόνησε.

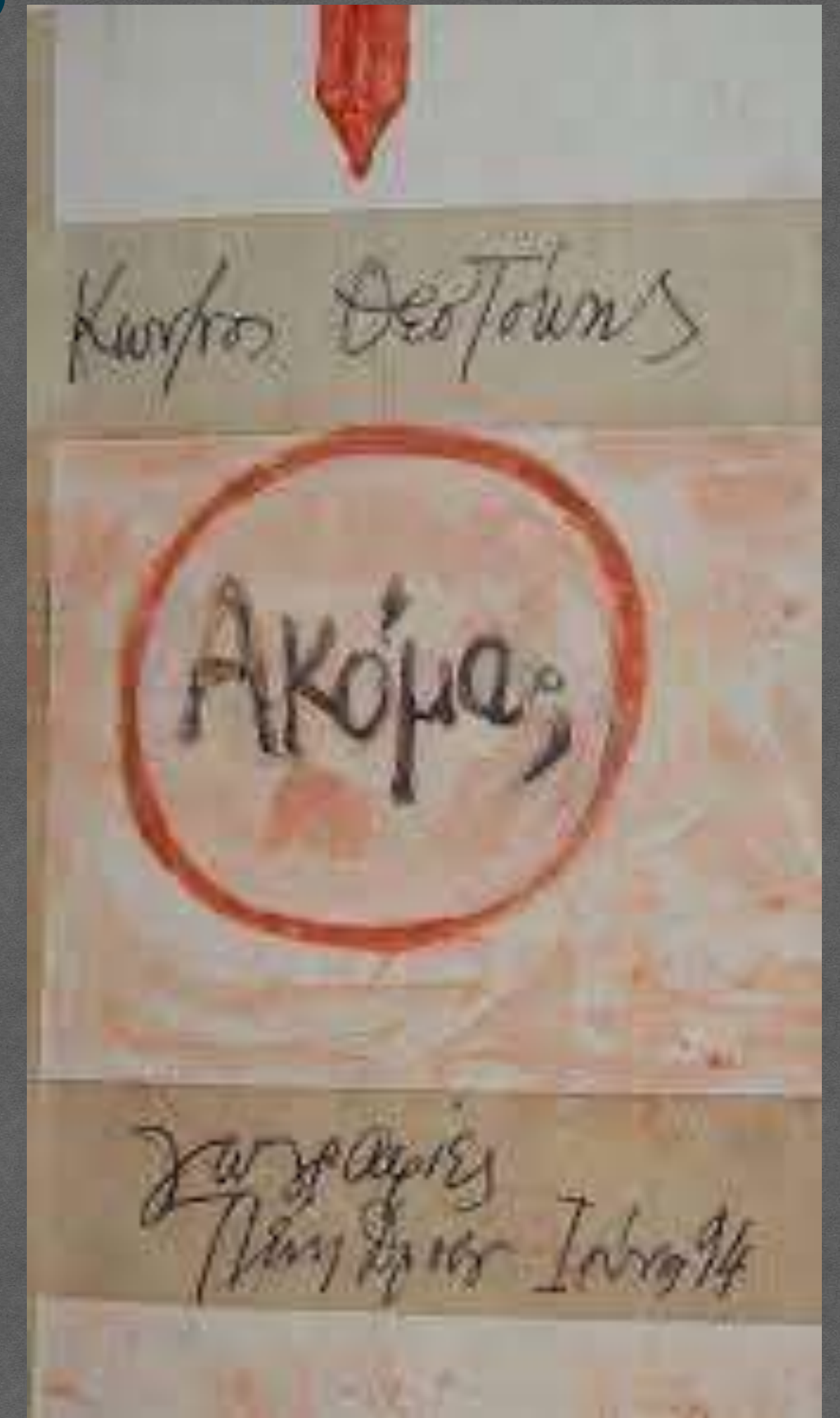

Αριαδνη , Ελινα , Γιάννης

2) Σχολιάστε τον τίτλο του διηγήματος

Ο τίτλος του διηγήματος 'ακομα' ,είναι σύντομος και προσελκύει το ενδιαφέρον του αναγνώστη με την ερώτηση που κάνει . Είναι δηλωτικός του περιεχομένου γιατί σχετίζεται με το θέμα του κειμένου ενώ παράλληλα μέσα από τον τίτλο ο συγγραφέας μεταδίδει άμεσα το μήνυμα χωρίς χρήση κάποιου ρήματος . Τέλος, μέσω τη χρήση του ερωτηματικού δημιουργούνται προβληματισμοί στον αναγνώστη

Αριαδνη , Ελινα

3) ποιο είναι το θέμα του κειμένου .

Το θέμα του κειμένου 'ακομα' είναι η πίεση που ασκούσε ο ξάδερφος στον Κουρκουπου . Η πίεση αυτή προέρχεται από την επιθυμία του ξαδέρφου να σκοτώσει την γυναίκα του Κουρκουπου επειδή τον απάτούσε και θεωρούσε ότι με το να την δολοφονήσει δεν θα έχουν κακό όνομα στην κοινωνία .

Γιάννης , Ελινα , Αριάδνη

4) Να παρουσιάσετε τον Κουρκουπο

Με βάση το κείμενο , ο Κουρκουπος φαίνεται να είναι ένας αντρας νέος σε ηλικία αλλά κουρασμένος και πεσμένος από την δύσκολη εργασία «Ειπουν νέος ως εικοσιπέντε χρονων », «λιγδερος από τα λάδια...από την άκοπη εργασία». Η σχέση που δείχνει να έχει ο κουρκουπος με την γυναίκα του είναι να μην υπάρχει σεβασμός προς αυτήν «την άδραξε από τα μαλλιά και την έβαλε κάτω» ,οταν όμως του είπαν ότι η γυναίκα του τον απάτα είχε αμφιβολίες «που είναι ρώτησε ντροπιασμένος» . Αλλά όταν ήταν σίγουρος ότι τον απάτα και είχε την ευκαιρία να την σκοτώσει δεν το έκανε γιατί δεν ήθελε να πιστέψει ότι ήταν αυτή η γυναίκα του «δεν υπάκουσε γιατί δεν ήθελε να πιστέψει» .επίσης φαίνεται ότι η κοινωνία ασκούσε μεγάλη επιρροή στον Κουρκουπο για να φτάσει στο σημείο να σκοτώσει την γυναίκα του . Το έκανε επειδή ντρεπόταν τι θα πει η κοινωνία και πως θα αντιδράσουν οι γύρω του .

5) Ποιες πιέσεις δέχεται ο Κουρκουπος.

Ο Κουρκουπος δέχεται πίεση κυρίως από τον ξάδερφο του ,τον Θεοδοση. Ο ξάδερφος προσπαθεί να πείσει τον Κουρκουπο να σκοτώσει την γυναίκα του , χωρίς εκείνος να θελει να κάνει κάτι τέτοιο . Άλλη μια πίεση που δέχτηκε ο Κουρκουπος , η οποία άλλαξε την τροπή της ιστορίας , είναι η επιθυμία του Κουρκουπου να απαλλαγή από την ντροπή προς την κοινωνία . Ο Κουρκουπος φοβόταν αρκετά για το τι θα πει η κοινωνία εξαιτίας της γυναίκας του , έτσι αποφάσισε να την σκοτώσει .

6) Ποια είναι τα λάθη της γυναίκας που αποδεικνύουν την ενοχή της .

Η γυναίκα του Κουρκουπου έκανε πολλά λάθη τα οποία αποδεικνύουν την ενοχή της . Ένα από αυτά είναι , πως όταν ο Κουρκουπος πήγε σπίτι τους να βρει την γυναίκα του εκείνη έλειπε . «Ο Κουρκουπος έτρεξε στο σπίτι του , αλλά βρήκε την πόρτα μανταλωμενην απ'όξω». Άλλο ένα λάθος που έκανε , ήταν ότι ήταν ντυμένη με αντρικά ρούχα «Εφαινοτουν μικρή στα ντρικια φορέματα που μολογουσαν το έγκλημα της» και το γεγονός οτι βρίσκονταν μόνη της στους Ερμόνες τη νύχτα «τέτοια ώρα ,αντρίκια ντομένη στους Ερμόνες». Τέλος , ένα ακομα λαθος της , ήταν το οτι παραδέχτηκε την ενοχή της , ενώ θα μπορούσε να βρει κάποια άλλη δικαιολογία , έτσι ώστε να μην την σκοτώσει «αμαρτωλή είμαι μα είμαι εγκυα...».

7) Ποιος είναι ο ρόλος του Θεοδόση .

Ο ρόλος του Θεοδόση , ο οποίος είναι ένας από τους λόγους που ανατρέπεται η ιστορία ,είναι να πείσει τον Κουρκουπο να σκοτώσει την αμαρτωλή γυναίκα του . Προσπαθεί ,ασκώντας του πίεση και κάνοντας του ψυχολογικό πόλεμο να τον πείσει να φτάσει στο σημείο του φόνου . Ο στόχος του Θεοδόση επιτυγχάνεται αφού καταφέρνει να πείσει τον Κουρκουπο να γίνει φονιάς της γυναίκας του .

8) Δημοσιογραφικό κείμενο

« την σκότωσε επειδή ...τον απάτησε»

Σε ένα χωριό της Κέρκυρας στις 20/11/1933 οι κάτοικοι συγκλονίστηκαν από τον φόνο , με δράστη τον είκοσι πεντάχρονο που σκότωσε την γυναίκα του επειδή τον απάτησε

Σύμφωνα με μαρτυρίες των συγχωριανών το συμβάν έγινε τα ξημερώματα της Παρασκευής , ο ξάδερφος του δράστη τον ενημέρωσε ότι είδε την γυναίκα του να κυκλοφορεί ,ο η μέσα στην νύχτα κάπως τρομαγμένη . Έτσι βγήκαν οι δυο άντρες με σκυλιά και Τουφεκιά για να την βρουν . Όταν την είδαν αντιληφθηκαν ότι φορούσε αντρικά ρούχα , ο ξάδερφος του Κουρκουπου δηλαδή του φονιά , κατάλαβα αμέσως ότι η γυναίκα του ξαδέρφου του τον απατούσε . Για αυτό έδωσε αμέσως το τουφέκι του στον Κουρκουπο για να κάνει αυτό που θεωρούσε σωστό . Ο Κουρκουπος δεν έπραξε αμέσως δεν ήταν σίγουρος αν ήθελε να το κάνει , αλλά ο ξάδερφος του τον επηρέασε λέγοντας του ότι είναι ντροπή αυτή η κατάσταση για την κοινωνία . Έτσι κυνήγησε μέσα στην νυχτα την γυναίκα του πυροβολώντας στον αέρα , την άρπαξε από τα μαλλιά και μπήκαν σπίτι τους . Πριν πατήσει ο Κουρκουπος την σκανδάλη στην γυναίκα του προηγήθηκε καβγάς . Μετά τον πυροβολισμό ολοι βγήκαν από τα σπίτια τους με απορία τι έγινε και ο ξαδερφος του τους απάντησε με ανακούφιση «την σκότωσε»

Ελινα , Αριάδνη , Γιάννης

**Σας ευχαριστούμε για την
παρακολούθηση !!**

